

λεζ, ώστε καταρρίπτει αύτής, ός κατά τύχην τὰ ἄλλα ωὐ, η τὰ νεόσσια, ἀν τούτα ἔξεκολφθησαν ἥδη. Διατείνονται μάλιστα ὅτι ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιστάσει ὑπεισδύει δολίως ὑπὸ τὴν κοιλίαν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ δι' ἐπιτηδείας στροφῆς ῥίπτει αὐτοὺς ἕξω τῆς φωλεᾶς. Νομίζετε βεβαίως ὅτι η μήτηρ, ἐπιπλεὼς ἀγανακτήσεως διὰ τὸν σκληρὸν θάνατον τῶν ἀλών της τέκνων, θὰ θανατώσῃ ἀμέσως τὸν ἀδελφοκτόνον; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ! βεβιθιμένη ἐν τῇ τυφλώσει - αύτῆς, ητίς δι' ἡμέρας ἀπομένει μυστήριον, περὶ ποιεῖται τὸν φονέα, ἀνατρέψει αὐτὸν μετὰ στοργῆς· ὁ σύζυγος βοηθεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἀχάριστον τοῦτο ἔργον καὶ διὰ τῆς ἀδικιόπου μερίμνης τῶν δυστυχῶν τούτων πτηνῶν φερόντων αὐτῷ σκώληκας, κάρματα, καρποὺς, ὁ ἀδηφάγος κόκκυξ ἀναπτύσσεται ταχέως. Εὐθὺς δ' ἀμαρτίας δύνηθη νὰ κάμη χρῆσιν τῶν πτερύγων του, ἀφοῦ λάθη ἐπὶ δύο η τρεῖς ἡμέρας τὴν τροφὴν του ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν θετῶν του γονέων, καταλιμπάνει ὀλύπως καὶ διὰ παντὸς τοὺς ἀναθρέψαντας αὐτόν. Τινὲς μάλιστα διισχυρίζονται ὅτι τὰ ταλαιπωρὰ ταῦτα ἀποδημητικὰ πτηνὰ ἀνταμείθει διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν στοργὴν αὐτῶν καταβροχθίζων αὐτὰρ ὡς ἀπλᾶς κάρματας ἄλλα τοῦτο βεβαίως εἴνε συκοφαντία· τὸ ποιὸν ποιὸν, ἀπαξὶ η δις συνέδη εἰς τὸν κόκκυγα ν' ἀρπάξῃ ζωηρότερόν πως τοῦ δέοντος τὸ προτεινόμενον αὐτῷ πρὸς τροφὴν θύμα καὶ ἐν τῇ ἀπληστίᾳ αὐτοῦ νὰ πνίξῃ ἐν ταῖς σιαγόσιν αὐτοῦ τὸν ἔτερον τῶν θετῶν του γονέων.

Ἄλλα κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον τὸ γίνεται η ἀληθὴς μήτηρ; Κατά τινας μὲν περιπολεῖ πέριξ τῆς φωλεᾶς καὶ κομίζει ἔκστοτε εἰς τὸ τέκνον τῆς τὸ ἐπιβάλλον αὐτὴν μέρος τῆς τροφῆς, κατ' ἄλλους δὲ, ὑπὲρ αὐτῶν πιθανώτερον τὸ δίκαιον ἔχοντας, μετὰ τὴν ὑποθολὴν τοῦ ὡς ἀπέρχεται ἀνεπιστρέπτει.

Ἄλλοι κόκκυγες, ως οἱ ὄρειχαλκόχροες τῆς Αὔστραλίας καὶ τῆς Νέας Καληδονίας, τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Προβηγκίας καὶ τῶν τροπικῶν ἔχουσι τὰς αὐτὰς τῷ ἡμεδαπῷ κόκκυγι παρασίτους κλίσεις, τούναντίον δὲ οἱ τῆς Νοτίας καὶ Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, οἱ τῆς Μαδαγασκάρου δεικνύνται φιλοστοργότεροι καὶ ὑπεράλλονται ἔσμενοι εἰς τὰς μερίμνας τῆς ἔκκολψεως. Ἀγνωστον εἰσέτι ποιὰ τὰ αἰτια τὰ προξενοῦντα τὰς διαφορὰς ταύτας τῶν ἡθῶν, διαφορὰς ἔξαριθμείσας πλέον παρὰ τοὺς ἀντιπροσώπους μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, καὶ ὅν, κατά τινας συγγραφεῖς, τὰ ἔχην εὑρίσκονται καὶ ἐν τῷ κοινῷ τῶν κόκκυγων εἰδεῖ. Πράγματι πολλοὶ ὄρνιθοι λόγοι ἀναφέρουσιν ὅτι, ἐν τισι περιστάσει, μὴ δρισθείσαις ἔτι ἐπαχριθῶς, καὶ αὐτὸς ὁ τεφρόχρους κόκκυξ κατα-

σκευάζει χονδροεδή φωλεῖν η οἰκειοποιεῖται ξένην ἐγκατατάξει φθεῖσαν, καὶ ἐν αὐτῇ τίκτει πολλὰ ωὐ, τὰ ὅποια ἔκκολσπτει μεθ' ἣς καὶ τἄλλα πτηνὰ μερίμνης καὶ στοργῆς. K.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

‘Ο ποιητὴς Α* ἥρωτα τὴν γγώμην τοῦ x. P* πέρι ἐνὸς ποιήματός του νεωστὶ ἐκδοθέντος.

— Εἶνε ἔξαιρετον, ἀπαντᾷ ὁ P* ἀν ἔξαιρέσης τοὺς πλατυσμοὺς καὶ τὰς πεζολογίας, καὶ τοὺς κοινοὺς τόπους.

* *

Γίνεται συζήτησις περὶ ἐπιδράσεως τοῦ καπνοῦ εἰς τὴν ὑγείαν.

— Έμένα, λέγει τις, ὁ πατέρας μου κακοπίζει ἀπὸ μικρὸ παιδί· καὶ ἐν τούτοις αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδισε νὰ εἴνε σήμερα σωστὰ ἐνδομῆντα χρονῶν.

— Ναι, ἀλλ' ἀν δὲν ἐκπνιζεῖν, ὑπολαμβάνει ὁ Ἀγαθόπουλος, ποιὸς τοῦ λέγει ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ ἔχῃ φθάσει καὶ εἰς τὰ ὄγδοηντα;

* *

‘Ἐν σχολείῳ κατὰ τὸ μάθημα τῆς φυσικῆς ιστορίας.

— Λέγε σὺ, Θωμᾶ, ποιὸν εἴνε τὸ ζῷον, τὸ ὄποιον προσκολλάζεται περισσότερον εἰς τὸν ἀνθρώπον;

‘Ο Θωμᾶς μετὰ ώριμον σκέψιν:

— ‘Η ἀβδέλλα, δάσκαλε! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

[Ἐτ τῶν τοῦ Κοραή].

‘Η ἀσωτίκης ἐνὸς μερικοῦ ἀνθρώπου ἔνα μόνον ἀνθρωπὸν ἀφανίζει· ἀλλ' η ἀσωτίκη τοῦ ποιτεύματος φθείρει τὰ ἥθη ὅλων τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ συγκελεῖ πανταχόθεν τοὺς ἀργοὺς, ως μυίας εἰς ἔτοιμον μέλι, τοὺς κόπους τῶν ἐργαζομένων.

‘Η ἀληθίνη ἐλευθερία περιέχεται εἰς τὰ ὄλιγα ταῦτα λόγια: ‘Αγθρώπων μηδενὸς μήτε τύραννον μήτε δοῦλον ἔχαυτὸν καθιστάναι’.

Τὰ πάθη κυβερνώμενα ἀπὸ τὸν ὄρθον λόγον, τόσον ἀπέχουν, τοῦ νὰ ἐμποδίζωσι τὴν ἀρετὴν, ώστε εἴνε ἀναγκαῖα εἰς αὐτὴν ὅχι ὀλιγώτερον ἀφ' ὅ, τι εἴνε ἀναγκαῖος εἰς κυβερνήτην πλοίου ὁ ἄνεμος.